

אורות השבת



בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 927

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
עקב

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

הצלת הדור

הָרַף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִדָם וְאַמְחָה אֶת שְׁמֵם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי עַצוּם וְרַב מִמֶּנִּי (דברים ט, יד)
כיון שאמר לו הרף ממני ואשמידם, אמר משה דבר זה תלוי בי, מיד עמד ונתחזק בתפילה וביקש רחמים... (ברכות לב, א)

אכן מסירות נפשו של משה רבינו ע"ה להצלת הדור, לא ידעה גבולות וסייגים, עד כדי התבטלות מוחלטת בבחינת 'ואם אין מחני נא מספרך'. והרי לפניך כמה דוגמאות מאלפות.

שנינו בגמ' ברכות (לב, א): 'וידבר ה' אל משה לך רד (שמות לב, ז). מאי לך רד, אמר רבי אלעזר אמר לו הקב"ה למשה, משה רד מגדולתך, כלום נתתי לך גדולה אלא בשביל ישראל, עכשיו שישראל חטאו למה לך גדולה. מיד תשש כוחו של משה ולא היה בו כוח לדבר. כיון שאמר לו (דברים ט, ז) רד ממני ואשמידם, אמר משה דבר זה תלוי בי, מיד עמד ונתחזק בתפילה וביקש רחמים... ועתה הניחה לי (שמות לב, ט), אמר רבי אבהו אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שתפסו משה להקב"ה כביכול בבגדו כאדם שתופס לחבירו בבגדו, ואמר לפניו רבונו של עולם אין אני מניחך עד שתמחול ותסלח להם'. והלב משתומם, היאך משה העניו מכל האדם אשר ביטל עצמו גם בפני פשוטי העם השפלים ביותר – ונתנו מה כי תלינו עלינו, הרהיב עוז בנפשו כל כך עד כדי 'תפיסת הקב"ה', ולא הניחו עד 'שתמחול ותסלח להם'. ברם, הוא אשר אמרנו, מסירות נפשו של משה למען הצלת הדור, לא ידעה גבולות וסייגים.

ועוד שנינו בגמ' ברכות (שם): 'ואעשה אותך לגוי גדול (שמות לב, ט), אמר רבי אלעזר, אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם ומה כסא של שלוש רגלים אינו יכול לעמוד לפניך בשעת כעסך, כסא של רגל אחד על אחת כמה וכמה'. ולעני"ד כאן גנוז סוד כוח התבטלותו המוחלטת של משה רבינו ע"ה למען הצלת הכלל, והיינו שהגיע להכרה ברורה שאין ערך לקיומו – בלי עם ישראל.

ושוב מצינו יסוד זה מפורש בגמ' נדרים (לח, א): 'אמר רבי יוסי בר חנינא, בתחילה לא נתנה תורה אלא למשה ולזרעו, שנאמר כתוב לך פסול לך (שמות לד, א) – מה פסולתן שלך יהא, אף כתיבתן שלך יהא. ומשה נהג בה טובת עין ונתנה לישראל, ועליו הכתוב אומר טוב עין הוא יבורך (משלי כב, ט) כי נתן מלחמו לדלי. הנה עין רואה ואוזן שומעת, כי משה לא ראה כל ערך במסירת התורה לעצמו ולזרעו, בלא שתהא התורה נחלת הכלל.

וגם הלום מצינו במסכת סוטה (יג, א): 'נתנו רבנן בא וראה כמה חביבות מצוות על משה רבינו, שכל ישראל נתעסקו בבזיה, והוא נתעסק במצות... קבורתו של יוסף. ומנין היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור, אמרו סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור, הלך משה אצלה אמר לה: כלום את יודעת היכן יוסף קבור, אמרה לו ארון של מתכת עשו לו מצריים וקבעוהו בנילוס הנהר כדי שיתברכו מימיו. הלך משה ועמד על שפת הנילוס, אמר: יוסף הגיע עת שנשבע הקדוש ברוך הוא לגאול את ישראל והגיע השבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה את עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים משבועתך, מיד צף ארונו של יוסף וכו'. רבי נתן אומר בקברניט של מלכים היה קבור, הלך משה ועמד על קברניט של מלכים, אמר: יוסף הגיע עת שנשבע הקדוש ברוך הוא לגאול את ישראל והגיע שבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה את עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים משבועתך. באותה שעה, נודעו ארונו של יוסף, נטלו משה והביאו אצלו. ושוב הלב משתומם, עד היכן מגיעה דרגת 'ינושא בעול עם חבריו' של משה רבינו ע"ה, שכן עיניך הרואות במה עוסק 'המנהיג' בשעה שמבצע הוצאת עם שלם מבית עבדים מוטל על שכמו – העברת עצמותיו של יוסף!

ואחר הדברים האלה, שוב לא יפלא מדוע זכה משה לכוח של 'הצלה' יותר מכל הבוראים – לרבות אבות העולם שקדמו לו. וככה הם דברי הגמ' בסוטה (יד, א לפי גרסת הב"ח שם): 'ואמר רבי חמא ברבי חנינא, מפני מה נסתתר קברו של משה מעיני בשר ודם, מפני שגלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד בית המקדש ליחרב ולהגלות את ישראל מארצם, שמא יבואו לקבורתו של משה באותה שעה

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הכשרות"

דבר העורך

שעת מזונא שעת מלחמה

'כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם', כתב הזהר הקדוש שעתא דמזונא שעתא דקרבא - שעת אכילה שעת מלחמה, ועל כן כתבו ה'ראשית חכמה' והשל"ה הקדוש שצריך להרהר בתשובה קודם האכילה, וכמו שכתב ה'בן איש חי' האדם האוכל לשם שמים מתקן נשמות ומעלה ניצוצות קדושים. מבאר ה'בן לאשרי' דבר זה נרמז "והיה עקב תשמעו"ן גימטריה "עתה זן כשרה", כלומר שלפני האוכל "עתה" תהרהר בתשובה, כמ"ש במדרש אין ועתה אלא תשובה, ואז תזכה "זן כשרה" שהקב"ה יטייע בידך שהמזון יהיה כשר, גם מבחינה גשמית שלא תיכשל ב"כשרות המאכלים", וגם "את המשפטים האלה" שתביא לתיקונם של הנשמות המגולגלות באוכל, שנשפטו בבית דין של מעלה להתגלגל במאכלים אלו.

בברכת אהבה לאור ואהבה

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוחקה"

וק"ק 'שבטי' ישראל שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
עלות השחר	01.8.21	02.8.21	03.8.21	04.8.21	05.8.21	06.8.21	07.8.21
זמן טלית ותפילין	4:30	4:41	4:42	4:42	4:43	4:44	4:37
זריחה - תחילת החמה	6:03	6:04	6:04	6:05	6:06	6:06	6:07
סד"ו ק"ש לדעת מג"א	8:39	8:40	8:40	8:40	8:41	8:41	8:41
סד"ו ק"ש להנהיג והגר"א	9:20	9:21	9:21	9:21	9:22	9:22	9:22
סד"ו ברכות ק"ש	10:29	10:29	10:29	10:29	10:30	10:30	10:30
הצאת יום וליילה	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47	12:47
מנחה גדולה	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22	13:21
פלג המנחה	18:29	18:28	18:27	18:26	18:26	18:25	18:25
שקיעה	19:39	19:38	19:37	19:36	19:35	19:34	19:34
צאת הכוכבים	19:55	19:54	19:53	19:53	19:52	19:51	19:50

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	עקב
הפטרה:	ותאמר ציון
כניסת השבת:	19:20
יציאת השבת:	20:10
רבנו תם:	21:03



אורות הפרשה

השכינה מתפארת בכל יהודי

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן, מבאר ה'בן לאשרי' על פי מה שכתב **זוהר** שהשכינה הקדושה **מתפארת לפני הקב"ה** בכל יהודי **"חזי במה בר קאתינא לותך"** תראה עם איהו בן טוב מוצלח ומיוחד באתי לפניך, וכן כתב **במדרש** שהקב"ה מתפארה בישראל לפני כל העליונים פמליה של מעלה **"ראו בריה יפה שבראתי בעולמי"**. **"והיה"** כמו שכתב **במדרש** מורה על **שמחה**, וכן **"והיה"** צירוף אותיות שם **"הוי"ה"** הקדוש, הקב"ה שמח שמחה גדולה **"עקב"** מהדור שלנו הנקרא דור **עקבתא** דמשיחא, **"תשמעון"** מלשון **ישמע** שאול את העם, כלומר **תתקבצון** יחד להתפלל בציבור, **"את המשפטים אלה"** אפילו במצב שהמשפט השכלי מחייב לבוא ולהתפלל בציבור, באם קרה תקלה שלא בא לבית הכנסת, התיקון לזה הוא **"ושמרתם"** מלשון ויאביו **שמר** את הדבר, כלומר תשמור ותצפה מתי אלך להתפלל בציבור, **"ועשיתם אותם"** שבזכות זה הקב"ה יסייע בידך מכאן והילך להתפלל בציבור, ואז זוכה **"ושמר ה' אלוהיך לך"** שגם התפילה שהתפללת בלית ברירה ביחיד, גם היא נתקבל בשמים ברחמים וברצון ותעשה פירות למעלה, ובזכות זה **"את הברית ואת החסד"**, ישפיע הקב"ה טובה וברכה לכל בית ישראל אמן.

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה, איתא **במסכת ברכות** אמר רבי חנינא הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, לאחר המהפכה הקומוניסטית תבעו השלטונות מכל האזרחים למסור למדינה את אוצרות הזהב שברשותם. מי שנחשב כהסתרת זהב, היה נכלא ועובר עינויים, כדי לגלות את מקום מסתורו של הרכוש. רבים מעשירי היהודים בעיר קטרינוסלב ניסו להסתיר את הזהב שברשותם, ונכלאו ועונו. רב העיר, **רבי לוי יצחק שניאורסון** זיע"א החליט לבקדם בכלא ולהוכיחם על שהם מסכנים את חייהם ואת שלום בני-משפחתם בעבור כסף וזהב. בהיכנסו אמר להם **"אם אתם רוצים לשתת בכלא אדרבה, שבו בעבור שמירת שבת וקיום התורה והמצוות, אבל להיכלא ולסבול עינויים בעבור זהב זה דבר מגוחך ובלתי הגיוני"**. דבריו שכנעו רבים, ובכך ניצלו חייהם.

שמלתך לא בלתה מעליך

שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה, זמן קצר לאחר הכתרתו של רבי **אברהם יהודה לייב שווארץ** זיע"א לרבה של ברגס שבהונגריה פרצה בקהילה מחלוקת קשה בעקבות מינוי חזן לבית הכנסת. התברר לרב כי מאחורי המחלוקת עומדים כמה חייטים וסנדלרים משועממים, שמעסיקים את עצמם בוויכוחי סרק על חזנים וחזנות. כשעלה הרב לשאת את דרשתו אמר: **"התורה מספרת על בני ישראל במדבר שעוררו מחלוקת בעניינים רבים בענייני מים ובשר, בצלים ושומים, ואף על הכהונה ערערו אך מעולם לא מצאנו מחלוקת על ענייני חזנים. כיצד אירע הנס הזה, אלא שהתורה אומרת שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה, ועל כן לא היו ישראל במדבר זקוקים לחייטים ולסנדלרים וכאשר לא היו חייטים וסנדלרים במחנה ישראל, לא היה מי שיעורר מחלוקות על טיבם של החזנים"**.

אין דבר העומד בפני הרצון

תלמיד ישיבה נכנס אל הצדיק בעל **האדמו"ר האמרי חיים** מוויז'ניץ זיע"א והתלונן שאין הוא מצליח להתמיד בלימודו, אף על פי שהוא רוצה מאוד ללמוד.

השיב הצדיק **"זו באמת שאלה גדולה. הלוא אמרו אין דבר העומד בפני הרצון"**, והנה עניינו רואות כי רבים רוצים להיות תלמידי חכמים ויראי שמים, ואין הם מצליחים. **"אלא שכאשר מול הרצון הזה עומד רצון אחר, גם עליו חל הכלל אין דבר העומד בפני הרצון"**. ואם יש לאדם רצונות גשמיים וחומריים, הם גוברים על הרצון ללמוד תורה ולהיות ירא שמים".

כשהעקב שומע ומרגיש

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן, כאשר **האדמו"ר הצמח צדק** מליובאוויטש זיע"א היה ילד קטן נהג סבו בעל **התניא** זיע"א לבחון אותו. פעם אחת, כשבחן אותו על החומש שלמד, שאלו מה פירוש הפסוק שנאמר על אברהם אבינו **"עקב אשר שמע אברהם בקולי"**. השיב הילד **"אברהם אבינו חש את הציווי של הקב"ה אפילו בעקב רגליו"**. בעל התניא היה שבע רצון מאוד מתשובת הילד, ואמר **"זוהי הכוונה בפסוק וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן** גם עקב הרגל צריך לשמוע בקול ה' ולהרגיש את רצון ה'. לרוץ בשמחה לקיים מצווה, ולהימנע מללכת לדבר שאינו על פי רצון ה'".

בשמים ובארץ גם יחד

בשבת האחרונה לחיי של **האדמו"ר רבי אהרן מבעלז** זיע"א דיבר על הפסוק המסיים את הפרשה השנייה של קריאת שמע: **"למען ירבו ימיכם... כימי השמים על הארץ"**, וכך אמר אחרי מאה ועשרים שנות חייו של האדם כבר אין באפשרותו לקיים מצוות ומעשים טובים ולקבל עליהם שכר, אבל אם הוא משפיע על אחרים לקיים מצוות, או שהניח אחריו דברי תורה שיהודים לומדים אותם הרי אז גם אחרי פטירתו המצוות ודברי התורה האלה נחשבים לזכות. זהו מה שהפסוק אומר אם תלמדו את בניכם לדבר בדברי התורה, והם יוסיפו ללכת בדרך התורה, ייחשבו לכם ימי השמיים, הימים שבהם אתם כבר למעלה בשמים אחר הפטירה מהעולם הזה, ועל הארץ כאילו אתם חיים וקיימים כאן על הארץ ועוסקים בתורה ובמצוות.

אורות הכשרות

ויעמדו בבכיה ויתחנונו למשה ויאמרו לו משה רבינו עמוד בתפילה בעדנו, ועומד משה ומבטל את הגזירה, מפני שחביבים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל במדבר וסרחו במעשיהם ועשו עגל, קצף הקדוש ברוך הוא על ישראל ואמר למשה (דברים ט) הרף מפני ואשמידם, כמה צדיקים היו באותו הדור וכמה חסידים: משה ואהרן ויהושע אלדד ומידד ושבעים זקנים ושאר חכמים ותלמידים, ולא עשה בשבילם ולא ביטל הגזירה אלא בשביל משה. הרי לפנינו מפורש, שיש בכוחו של משה לבטל כל גזירה, ואפילו חורבן בית המקדש! היה נמנע אילו ידעו ישראל מקום קבורתו של משה והיו מתפללים אצלו. וכוח זה לא ניתן לכל אבות האומה, שהרי מקום קבורתם ידוע ואע"פ שעמדו ישראל בתפילה אצל קבורתם לביטול גזירת חורבן הבית כמבואר במדרשים שונים, לא עלתה בידם. ועל פי האמור נראה, שכוח יחודי זה ניתן למשה בשל היותו חלק בלתי נפרד מהכלל, ועל כן יש בכוחו לבטל מעל הכלל כל גזירה – בכל תנאי ובכל מצב, כשם שעשה כן בימי חייו, וכבר אמרו גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם!

שיעורו השבועי של מרן ה'אור לציון' מו"ר הגר"צ אבא שאול זצ"ל בבית הכנסת 'אהל רחל', היה מפורסם לשם ולתהילה בקרב שוחרי התורה וההלכה. בשיעור זה השקיע רבינו כוחות ומאמצים כבירים, לפעמים עד כדי אפיסת כוחות רבים. זכורני שבשיעורים בישיבה בימי ראשון היה ניכר עליו אותות של תשישות, ולא פעם היה נאנח ואומר 'התעייפתי הרבה אתמול בשיעור'. כשהיה מסיים את השיעור בבית הכנסת 'אהל רחל', היו רבים מלווים אותו לביתו ומבקשים את ברכתו. אירע שפעם היה עיף במיוחד, והודיע 'אין לי כוח לברך אני ממוטט'. אחד מהנוכחים הציע בבדיחותא 'כבודו יברך אותי שאוכל לברך אחרים, וכך כבי' יוכל לנוח'. השיב לו רבינו בפנים רציניות, 'כשתהיה לך אהבת ישראל כמו שלי, תוכל לברך בעצמך!' (מראות האי"ש).

בבית אהל רחל ואהרן

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

למה אסור לאכול דגים עם חלב?

והאם יש בעיה לשתות חלב אחרי דגים? - ב'

הסכנה הגדולה באכילת דגים בחלב

ידועים דברי היבית יוסף" שיש סכנה באכילת דגים בחלב, ורבו בחיי מביא דעת הרופאים שדג וגבינה שנתבשלו כאחד מולידים תכונה רעה וחולי צרעת. בפתחי תשובה מוסיף גם שהוא הדין בדגים עם חלב וכן כתב בשו"ת אדני פז, אולם בעל ערוך השולחן כתב שרק בדגים וגבינה יש סכנת צרעת, אבל בדגים וחלב אין סכנה, וכבר נהגו כולם לבשל דגים בחלב ונחשב כמאכל חשוב ולכן אין חשש בדגים וחלב.

מה אמרו הרופאים?

בספר פחד יצחק מביא דעת רופאים, שמי ששותה חלב ממש ואחר כך אוכל דגים או להיפך, יש בזה סכנת מוות חלילה וחולי גדול וכבד מאד, וכך מביאים גם בשם ספר אוצר החיים למהר"י שחלון שהיה רופא מומחה לרבים וכתב שאין לאכול דגים לא עם בשר ולא עם חלב, שמולידים חולאים קשים.

ומה עם דגים שמוגנים בחמאה?

בשו"ת חינוך בית יהודה כתב שחקר אצל הרופאים והסיק, שבדגים המטוגנים בחמאה אין סכנה, רק המבושלים בחלב מפני שהדגים מקררים מאוד וגם החלב רע ומזיק מאד, וחמירא סכנתא מאיסורא.

למה באמת אסור לאכול דגים עם חלב?

בספרים האריכו להסביר איזו סכנה יש באכילת דגים עם חלב, וכתבו שכל דבר שנברא במים והוא מתערב בדבר שנברא ביבשה מוליד צרעת, ולכן חלב שיוצא מגוף הבהמה נחשב כבשר הבהמה, וכשם שבשר ודגים אסור מפני הסכנה, כך גם חלב ודגים אסורים. ויש שהוסיפו לכך על פי המובא בספרי הקבלה, שנשמות הצדיקים מתגלגלות לתיקון בדגים והרשעים בבהמות, ולכן אין לערב דגים בבשר, שאין הצדיקים והרשעים יכולים לדור במדור אחד כשם שאין קוברים אותם זה אצל זה.

האם הכל התחיל כשנפלה טעות סופר ב'בית יוסף'?

היעב"ץ כתב, שדעת רבנו בחיי איתו דעת חכמי ישראל אלא דעת הרופאים, ופוסקים רבים, בהם הרמ"א, הטי"ו והשי"ך, כתבו שנפלה טעות סופר ב"בית יוסף" והתחלף לו בין בשר ודגים לחלב ודגים. יש שהסבירו שאין האקלים והטבע שווה בכל הארצות, ולכן הקילו האחרונים כי ראו אצלם שאין בו סכנה, וכן כתב הפתחי תשובה שבזמננו דשו בו רבים ואין בו חשש. אך גם בזמננו רבים מחמירים בענין.

בבית אהל רחל ואהרן

הרב יעקב ישראל אטלן

מנהל מחלקת הכשרות שעי"ת הרבנות באר שבע

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

הלכות בישולי גויים

ש - האם יש הבדל בין איסור פת גויים לאיסור בישול גויים?

ת - ישנם לפחות שני הבדלים בין אפיה לבישול גוי: א. באפיה יש הקלות בנחתום של גוי משאי"כ בבישול אין הבדל הן בבישול לעצמו והן בבישול לאחרים. ב. בבישול גוי נאסר רק אם יש בו תנאים (כמו שיבואר בהמשך) משאי"כ באפיה נאסר בכל מקרה.

ש - מה הם התנאים באיסור בישול גוי?

ת - חז"ל התנו שאיסור בישול גוי יהיה רק אם נתקיימו בו התנאים הבאים: א. רק באוכל שאינו נאכל כמות שהוא חי ויש צורך לבשלו כמו תפוח, בשר וכדו', אבל דברים שנאכלים גם כשהם חיים כגון עגבניות וכדו' אם בישלם גוי מותרים. אולם יש לציין שתנאי זה תלוי במנהג אותו מקום שאם מנהג בני המקום הוא שאוכלים את אותו מזון רק מבושל ויש יחיד שאוכלו חי בטלה דעתו וכן להפך ותמיד הולכים לפי רוב המדינה שהוא נמצא. ב. לא אסרו חכמים אלא דברי מאכל חשובים הראויים לעלות על שולחן מלכים ולא מזון פשוט כגון סרדינים קטנים וכדו'.

ש - האם בבישול גוי מועיל שיהודי מבעיר את התנור?

ת - לספרדים לפי דעת מרן הבערת התנור מועילה רק בפת שאם היהודי מבעיר התנור והגוי אופה את הלחם מותר משאי"כ בבישול לא מועיל וצריך שההנחה של הסיר על האש תהיה בדווקא בידי יהודי ורק אז יהיה מותר. אולם לאשכנזים לפי דעת הרמ"א גם בבישול מספיק שהיהודי מדליק או מחתה באש אפילו שהגוי מניח את הסיר על האש מותר כמו בפת וכן מספיק שהיהודי יזרוק קיסם קטן לתנור, וכן אפילו אם רק נשף בפיו בגחלים, אמנם כל זה בתנאי שהמאכל עוד לא התבשל כמאכל בן דורסאי.

ש - גוי שחמם אוכל קר שבישלו יהודי מה דינו?

ת - גוי שחמם אוכל קר כגון במסעדות, בבתי הארחה כשרים שעובדים שם גויים והאוכל נתבשל קודם ע"י ישראל ונתקרר, וקודם ההגשה הגוי מחמם את האוכל ומגישו אע"פ שהאוכל התקרר ואפילו הוקפא עד שאינו ראוי לאכילה והגוי מחממו ומכשירו לאכילה הרי מותר ללא כל חשש.

ש - מה דין כלים שבישל בהם גוי?

ת - כלים שבישל בהם גוי אפילו שהמאכלים היו כשרים שווה דינם לכלים שבישלו בהם מאכלות אסורות והכלי אסור, ולכן יש להזהר במטבחים ציבוריים שעובדים שם גויים וכן במפעלי מזון שיש להקפיד להכשיר את כל הכלים, המכונות והצינורות.

ש - מה דין צליה טיגון, מלוח כבוס ומעושן של גוי?

ת - צליה וטיגון הם בכלל בישול אבל על מלוח כבוס ומעושן לא גזרו חכמים ולכן דגים מלוחים או מעושנים או ירקות חמוצים וכדו' אע"פ שנעשו ע"י גוי מותרים.

ש - בישול שלא ע"י אש ממש האם אסור?

ת - אמנם בישול שנעשה ע"י חום חשמל כמו כירה חשמלית או פלטה אסורים כבישול על האש אבל בישול במיקרוגל יש מקלים ומתירים.

ש - מה דין מזון שבושל בבית חרושת של גויים?

ת - מרן פאר הדור והדרו הגר"ע יוסף זצוק"ל כתב לאיסור שימורי ירקות דגים וכדו' חוץ מסרדינים קטנים כיון שאינם עולים על שולחן מלכים. אמנם יש המקילים בזה כיון שהבישול נעשה ע"י קיטור והגוי רק לוחץ על הכפתורים.

ש - האם יש איסור בבישול של יהודי מחלל שבת בפרהסיא?

ת - לא, בתנאי שהמאכל כמובן כשר, וכן שלא בשלו בשבת חי"ו.

ש - מה הדין כיום במסעדות של יהודים שעובדים שם גויים?

ת - יש תמיד לברר מי הדליק את האש ומי הניח את האוכל על האש.

דבר רבני הקהילות

הרה"ג לוי חיימוב שליט"א
רב ק"ק "העדה הבוכרית - באר שבע"

גדלות האדם

שלמות וגדלות האדם לא ניכרת בדברים הגדולים כגון: מצות ברית מילה, שבת, תפילין, טהרת המשפחה כי בזה רובם מקפידים אלא דווקא בדברים (כביכול) הקטנים כגון: יתגבר כארי לעמוד בבקר, תפילה במינן ובפרט בערבית, לבא בזמן לתפילה ולא בישתבח, נטילת ידיים כהלכה, מים אחרונים, ברהמ"ז בכוונה דאורייתא, לא לדבר בשעת הלימוד דברים בטלים, קר"ש שעל המיטה וכו' שבה יש זילזול לצערנו. ומקרא מפורש הוא: "והיה עקב תשמעון" **אומר רש"י הקדוש** בדברים שאדם דש בעקבו וכו' ולהוי ידוע שהיצר הרע מפיל את האדם ומנצח דווקא בדברים הקטנים שאדם לא שם לב ומשם הוא ממשיך ומתקדם לדברים הגדולים ומאידך גיסא התעלות האדם מתחילה רק בדברים הקטנים ובקבלות קטנות ולא בקבלות הגדולות. **השבוע חל יום פטירתה של מרת אימי נינה בת יהושוע חיימוב הכ"מ ואכתוב קווים לדמותה:** לימוד התורה היתה משוש חייה היא חיה את התורה והיא נשמה אותה לאורך כל חייה עד יום מותה. בשנת תש"ל עלינו מבוכרה לא"י קבלנו דירה בעיר טבריה זה היה בתאריך י"ב באב. כשבוע-באו פעילים ולקחו אותנו לישיבה עם פנימיה בעיר ראשון לציון ארבע אחים ואני הקטן שבניהם בגיל 6, זה היה בתאריך י"ט באב - תזכרו את התאריך אמא בדמעות ובדאגה לשומונו אמרה מי יאכיל אותם יכבס להם ויטפל בהם קשה מאוד היה לה... עין במר בוכה אבל לב שמח עם כוחות נפש אדירים שלחה אותנו ללימוד תורה ואכן הבנים לא אכזבו ישבו ולמדו בהתמדה ובשקיקה את התורה הקדושה לימים הבנים מקבלים משרות רבניות הארץ רבני קהילות דיין ראש ישיבה ר"מ ואכן שמחתם של אבא ואמא היתה לראש גבולות אמא רוותה נחת מכל לידה ונכדיה אשר הולכים בדרך התורה והמצוות שימו לב -אמרתי תזכרו את התאריך י"ט באב שבו נכנסנו לישיבה עולים חדשים מבוכרה בשנת תש"ל לאחר ארבעים ושמונה שנים ב י"ט באב תשי"פ עלתה נישמתה לגנוי מרומם צ"ל כאילו אמרה לבורא עולם הבאת אותי כאן לעולם לגדל תלמידי חכמים 48 שנים כנגד מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה כן כן גדולה הייתה ענקית הייתה אם הבנים שמחה הללויה זאת ועוד: עד לפטירתה תמיד הייתה מעודדת ומחזקת על לימוד התורה שלא לעזוב ולא להתבטל משקית התורה וזה כבר כשבניה כבר ב"ה תלמידי חכמים נושאי משרות עם כל זה לא ויתרה על העידוד והחיזוק עד יום מותה **מסופר על אחד מראשי הישיבה ת"ח** עצום ענק בתורה ראש הישיבה מסר שיעור כללי לכל בחורי הישיבה שואלים ומקשים מפלפלים בנושא השיעור וכך ליוו את ראש הישיבה עד לביתו ויד בכלל נכנסו עם הרב לבתו והמשיכו לדבר בלימוד והנה אחד מבאי בנו של הרב אומר לראש הישיבה ת"ח אחד נימצא בפתח הבית דורש לדבר עם הרב ראש הישיבה שמע בני מדובר כפף מכסאו לכוון התי"ח על אף חולשתו וכאב רגליו ורץ אליו כשחזר הרב לתלמידים היה בהתרגשות ודמעות בעינו כששאלו את ראש הישיבה על מה ולמה מה קרה אמר להם ראש הישיבה הוא ת"ח אין לו קביים ואני יש לי קביים התפלאו התלמידים ואמרו לראש הישיבה כבודו אין לו קביים הולך ברגליו אמר להם הסכיתו ושמעו אני והוא היינו חברותא בכולל למדנו כמה שנים טובות צמחנו ופרחנו לאחר כמה שנים הרגשתי שאני צריך מחייב שתפוס אותו להתקדם הלאה בלימוד התורה ללית ברירה פתחתי ישיבה גדולה בכדי להמשיך בגדילה ובצמיחה וזה הקביים אבל הוא החברותא שלי המשיך בכולל שנים רבות עד עתה המשיך לצמוח ולגדול ולפרוח ללא פתיחה ישיבה הוא ללא קביים וההבדל הוא גדול מאד זהו ההתרגשות וזה הדמעות מורי ורבותי זה ראש ישיבה אמיתי עם השקפה ומבטי ישר וטהור אחי ורעי שנדע את האמת המשרה הכי חשובה וגדולה זה להיות אברך ת"ח שלומד בכולל עד סוף ימיו סדר א' 9:00 עד 13:00 סדר ב' 16:00 עד 19:00 סדר ג' 21:00 עד 00:00 ורק גדולי התורה הם המוליכים והמביאים את עם ישראל שומרים לנו את הדרך אשר נלך בה ולא רפורמים ולא משכילים ידברו עלינו ולא אלו הנמצאים במגדלי השן יתנו לנו עצות והדרכות עפרא לפומייהו בזמנו של הרב מבריסק רשכבה"ג המשכילים הרימו את ראשם וחשבו לעשות תורה חדשה מודרנית גדולי התורה דאגו ונלחמו איתם בעוז ובתעצומות ותושיה עצומנה וזו אמר הרב מבריסק אם ימשיכו הם בשלהם ניקח את התורה ניתן אותה לחייטים ולסנדנרלים נכון התורה לא תהא גדולה אבל התורה תישאר בטהרתה ובנקיותה ללא שום שינוים זה יכול לומר רק ענק שבענקים כהגאון הרב מבריסק אכן אכן זו היתה אמא צ"ל גדולה הייתה ענקית הייתה זוהי מסכת חייה השקפה אמיתית וטהורה ללא שום שינויים וחיידושים תורה תמימה . ת.נ.צ.ב.ה

כריכת ספר אלוף ואיזוק
הרב לוי חיימוב

